

expertisecentrum
veilige publieke taak

Handreiking schadeverhaal

Zo verhaalt u als werknemer of werkgever uw schade op de dader

Inhoud

Navigatie

Inhoud

Printen

Opslaan

Volgende pagina

Vorige pagina

Dit is een interactieve pagina, klik op een titel om naar de pagina te gaan.

Verhaal uw schade op de dader	3
1 De werkgever	5
2 De werknemer	9
3 Verschillende manieren om schade te verhalen	13
4 Tips om schadeverhaal te borgen in uw organisatie	17

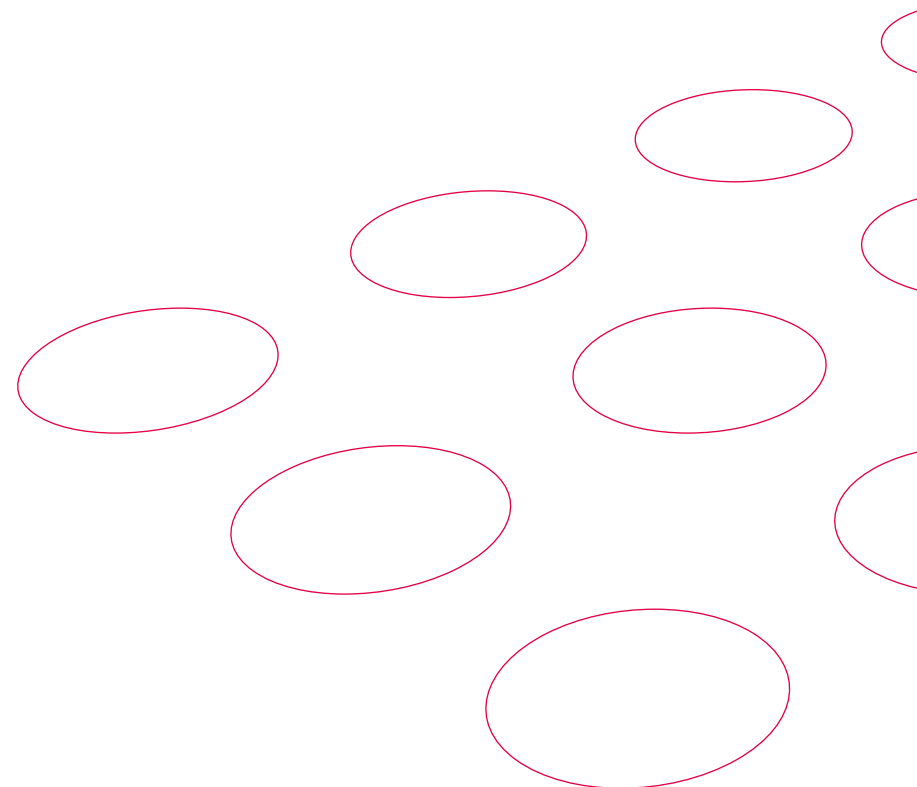
Verhaal uw schade op de dader

Werkgevers en werknemers met een publieke taak krijgen regelmatig te maken met agressie en geweld. Als gevolg daarvan ontstaat vaak schade. Een werkgever kan schade lijden door vernieling van eigendommen of doordat een werknemer door een geweldsincident arbeidsongeschikt raakt. De werknemer kan materiële en immateriële schade lijden.

De schade wordt lang niet altijd verhaald op de dader. Dit komt doordat werkgever en werknemer onvoldoende weten over de mogelijkheden. Een werkgever geeft na een voorval van agressie en geweld een duidelijke reactie naar de dader door hem financieel verantwoordelijk te stellen voor zijn gedrag. Hiermee onderstreept de werkgever dat agressie en geweld tegen werknemers met een publieke taak niet getolereerd wordt. Daders moeten ook financieel merken dat zij een bepaalde grens zijn overgegaan.

Het expertisecentrum Veilige Publieke Taak zet met deze brochure een aantal zaken rondom het verhalen van schade op een rij. Op die manier helpen we u om schade te verhalen op de dader. Dit document is met name bedoeld voor functionarissen die zich binnen de organisatie bezig houden met het afhandelen van schade dan wel het vaststellen van een beleid om schade te verhalen.

Allereerst schetsen we kort de verschillende soorten schade. Vervolgens besteden we aandacht aan de specifieke positie van de werkgever en die van de werknemer bij het verhalen van schade op de dader. Tenslotte komen diverse manieren waarop schade verhaald kan worden aan bod. De tekst is voorzien van praktische tips en praktijkvoorbeelden.

Expertisecentrum Veilige Publieke Taak

Werkgevers kunnen met vragen over het verhalen van schade terecht bij het expertisecentrum Veilige Publieke Taak. Het expertisecentrum adviseert over het verhalen van schade als gevolg van agressie of geweld.

Op de website vindt u onder andere een praktische rekenhulp die snel inzichtelijk maakt welke door de werkgever gemaakte kosten in aanmerking komen voor verhaal. Ook staat in de rekenhulp een voorbeeldbrief die u kunt gebruiken om de tegenpartij aansprakelijk te stellen en te sommeren schade te vergoeden.

Wilt u meer weten over het formuleren en uitvoeren van beleid met betrekking tot het verhalen van schade op daders van agressie en geweld? Neem dan contact op met de juristen van het expertisecentrum Veilige Publieke Taak, 070 376 57 00 of neem contact op via info@evpt.nl

De werkgever

Zowel werkgevers als werknemers kunnen schade lijden door agressie en geweld. Schade voor de werkgever kan bestaan uit:

- Schade door vernieling of diefstal van eigendommen
- Schade doordat de werknemer als gevolg van agressie en geweld arbeidsongeschikt raakte (doorbetaald nettoloon, re-integratiekosten)
- Aan de werknemer vergoede kosten
- Kosten om de schade en aansprakelijkheid vast te stellen, buitengerechtelijke kosten en proceskosten

Schade door vernieling of diefstal van eigendommen

Bij deze schadepost kunt u denken aan schade als gevolg van vernieling aan zaken zoals voertuigen en meubilair. Ook kunt u denken aan gestolen geld en/of goederen. Wanneer de verdachte strafrechtelijk wordt vervolgd vanwege vernieling of vanwege diefstal, kan de organisatie zich als benadeelde partij voegen in de strafzaak. Dit betekent dat de vordering tot schadevergoeding voorgelegd wordt aan de strafrechter. Wanneer de verdachte niet vervolgd wordt, kan de werkgever proberen de schade civielrechtelijk te verhalen. Verderop in deze brochure vindt u hier meer informatie over.

Schade doordat de werknemer slachtoffer is geworden van agressie en geweld

Wanneer een werknemer door geweld arbeidsongeschikt raakt, kan bij de werkgever schade ontstaan in de vorm van doorbetaald nettoloon en re-integratiekosten. Deze schade kan worden verhaald. Ook kosten die de werkgever aan de werknemer heeft vergoed (zoals medische kosten of kosten van een beschadigde bril) kunnen verhaald worden op de dader.

Bij verhaal van het nettoloon en re-integratiekosten past de werkgever het zogenaamde 'regresrecht' toe zoals geregeld in artikel 6:107a van het BW. Als een werknemer tijdelijk of langdurig arbeidsongeschikt is, is de werkgever verplicht om het loon gedurende 104 weken door te betalen aan de zieke werknemer. Voor dat loon wordt echter geen arbeid verricht. De werkgever lijdt hierdoor loonschade. De werkgever kan deze loonschade verhalen op degene die aansprakelijk is voor de gebeurtenis die tot de arbeidsongeschiktheid van de werknemer leidde.

Het bedrag dat de werkgever kan verhalen is ten hoogste gelijk aan het bedrag dat de aansprakelijke persoon aan de zieke werknemer had moeten betalen als de werkgever geen

loondoorbetalingsplicht zou hebben gehad. Het gevolg hiervan is dat de door de werkgever ingehouden loonbelasting, afgedragen sociale premies en loonkosten voor vervangend personeel niet op de dader verhaald kunnen worden. Werkgevers zijn wettelijk verplicht om de nodige inspanningen te verrichten om de zieke werknemer weer aan het werk te helpen. Daaraan zijn uiteraard kosten verbonden. De werkgever kan de in redelijkheid gemaakte kosten voor re-integratiemaatregelen verhalen op de aansprakelijke derde.

De hiervoor omschreven schade kan civielrechtelijk worden verhaald (buitengerechtelijk of via een civiele procedure bij de rechter).

Kosten om de schade en aansprakelijkheid vast te stellen, buitengerechtelijke kosten en proceskosten

De werkgever kan ook te maken krijgen met extra kosten zoals kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid. Hieronder vallen zowel expertisekosten en kosten van juridisch advies als kosten voor het verzamelen van bewijs. Ook kosten die intern gemaakt zijn, komen in aanmerking voor vergoeding. Er geldt een dubbele redelijkheidstoets. Het maken van de kosten moet redelijk zijn en de hoogte van de kosten moet redelijk zijn.

Kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte komen ook voor vergoeding in aanmerking. Dit zijn bijvoorbeeld de kosten van een ingebrekestelling en buitengerechtelijke incassokosten.

Het is voor de vergoedbaarheid niet nodig de incasso uit handen te geven. Ook wanneer u zelf kosten maakt ter verkrijging van voldoening buiten rechte, komen deze voor vergoeding in aanmerking. Ook hier geldt een dubbele redelijkheidstoets. Het maken van de kosten moet redelijk zijn en de hoogte van de kosten moet redelijk zijn.

De proceskosten worden vergoed volgens de daarvoor geldende regels. Dit kan betekenen dat de werkelijk gemaakte kosten niet volledig vergoed worden. Uitgangspunt is dat de verliezende partij de proceskosten van de winnende partij betaalt. Proceskosten kunnen bestaan uit kosten van rechtsbijstand en vertegenwoordiging, reis- en verblijfkosten in verband met het bijwonen van de zitting, kosten voor dagvaarding en griffierecht (in civiele procedures) en kosten in verband met getuigen en deskundigen.

Praktijkvoorbeelden

Vernieling bus en bespugen buschauffeur

Een jongen van 16 jaar oud vernielt met een scherp voorwerp een stoel in de bus. Wanneer de buschauffeur de jongen hierop aanspreekt, spuugt de jongen hem in het gezicht en scheldt hem uit. Er wordt aangifte gedaan van het bespugen en beledigen van de chauffeur en van vernieling van de bus. De jongen wordt voor beide feiten vervolgd. De busmaatschappij en de buschauffeur vorderen zich ieder als benadeelde partij in het strafproces. De busmaatschappij vordert de herstelkosten van de stoel. De chauffeur vordert € 250,- smartengeld. De strafrechter wijst beide vorderingen volledig toe.

Mishandeling toezichthouder

Een toezichthouder van de gemeente wordt geschopt en geslagen waardoor hij kneuzingen en een zware hersenschudding oploopt. Door dit letsel kan hij kan ruim twee weken niet werken. De toezichthouder vordert zijn geleden schade binnen het strafproces.

In de periode dat de werknemer niet kon werken, betaalde de gemeente het loon door. Deze schade wil de gemeente verhalen op de veroorzaker. Binnen het strafproces is dit niet mogelijk. De dader wordt uitgenodigd voor een gesprek en gewezen op de financiële schade die de werkgever heeft geleden. Vanwege de geringe financiële draagkracht van de dader wordt een schikking getroffen voor een lager bedrag dan het werkelijke schadebedrag. De dader zal dit bedrag in termijnen betalen.

Bedreiging NS-medewerkers

Zes medewerkers van de NS worden door een zwartrijder bedreigd met een vuurwapen. Door dit incident raken vijf van de medewerkers voor enige tijd arbeidsongeschikt. Twee van hen verrichten in het kader van hun re-integratie lichte dienstwerkzaamheden op arbeidstherapeutische basis. De NS vergoedt aan een van de medewerkers de kosten voor psychologische hulp.

In de strafzaak wordt de dader onder meer veroordeeld tot het betalen van smartengeld aan de slachtoffers. De NS vordert de schade die zij als werkgever heeft geleden in een civiele procedure. De rechtbank veroordeelt de dader tot betaling van ruim € 20.000,-. Dit bedrag betreft loon- en re-integratiekosten, de kosten die zijn vergoed aan de medewerker én gemaakte proceskosten.

De werknemer

De werknemer kan materiële schade en immateriële schade lijden.

Materiële schade

Bij verhaalbare materiële schade aan de kant van de werknemer kunt u denken aan:

- Schade aan eigen kleding, bril en sieraden
- Medische kosten (inclusief eigen risico) die niet op een andere manier worden vergoed
- Reiskosten naar bijvoorbeeld politie, arts of psycholoog
- Schade door (tijdelijke) arbeidsongeschiktheid
- Kosten voor huishoudelijke hulp en gezinszorg
- Overige kosten met een directe relatie tot de schadeveroorzakende gebeurtenis
- Kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid, kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte en proceskosten.

Immateriële schade

Immateriële schade is schade die wordt veroorzaakt door verdriet, pijn, smart of gederfde levensvreugde. Deze schade is niet direct in geld uit te drukken. De vergoeding die wordt uitgekeerd om dat leed te compenseren, noemen we smartengeld. Immateriële schade komt voor vergoeding in aanmerking wanneer de werknemer lichamelijk letsel opliep, in zijn eer of goede naam is aangetast of op andere wijze in zijn persoon is aangetast.

Hoe kan de werknemer materiële en immateriële schade verhalen?

- de werknemer kan zich voegen in het strafproces tegen de dader.
- de werknemer kan een civiele procedure starten tegen de veroorzaker van de schade hoewel dit, gelet op de aard van de schade, minder vanzelfsprekend is, kan de werknemer (voorafgaand aan een civiele procedure bij de rechter) proberen de schade op buitengerechtelijke wijze te verhalen.

Hoogte van het smartengeld

De werknemer dient (met hulp van een deskundige) zelf een bedrag aan smartengeld te vorderen. Het is belangrijk om dit bedrag te onderbouwen door goed te beschrijven wat de gevolgen van het incident zijn. Houd er wel rekening mee dat de smartengeldbedragen in Nederland niet bijzonder hoog zijn. De rechter kijkt naar de omstandigheden van het geval en stelt vast welke vergoeding redelijk is. De rechter neemt bij het bepalen van de hoogte een aantal factoren in aanmerking. De belangrijkste zijn:

- aard, ernst en duur van het lichamelijke letsel
- aard, ernst en duur van de psychische gevolgen
- duur van arbeidsongeschiktheid, invloed op studie, relatie en vrijetijdsbesteding

Smartengeldgids

De ANWB verzamelt al ruim vijftig jaar rechterlijke uitspraken waarin smartengeld is toegewezen. In de uitgave "Smartengeld" zijn uitspraken ingedeeld naar soort letsel. Letselschaderegeleers, advocaten, verzekeringsmaatschappijen en rechters raadplegen deze verzameling om een indicatie te krijgen van het te vorderen of toe te wijzen bedrag aan smartengeld. Het is daarom raadzaam om ter onderbouwing van de vordering van immateriële schade een voorbeeld uit de smartengeldgids mee te sturen van een vergelijkbaar geval.

Praktijkvoorbeelden toegekend smartengeld

(bedragen zijn geïndexeerd naar 2014)

Twee politieagenten worden verbaal met de dood bedreigd. Beiden hadden reële angst dat verdachte de bedreiging daadwerkelijk zou uitvoeren (€ 158,- per agent).

Een politieagent wordt tijdens voorgeleiding in zijn gezicht gespuugd door de verdachte. Hij ervaaarde dit als smerig en vernederend en voelde zich gekrenkt als politieagent € 259,-).

Een treinconducteur wordt bij het controleren van de treinkaartjes door een reiziger uitgescholden en bedreigd. De reiziger zei onder meer: 'je vrouw is een vuile kankerhoer' en 'ik maak je kapot, ik maak je dood' (€ 293,-).

Een lerares wordt door de moeder van een leerling met de vuist in het gezicht geslagen. Ze heeft een bloedneus en pijnlijke neus. Ze is angstig geworden en heeft één week niet kunnen werken (€ 306,-).

Een politieagent wordt in de auto op weg naar het politiebureau door een verdachte met volle kracht op zijn gezicht geslagen. De neusrug is gekneusd en er is een tand beschadigd. De agent heeft enige dagen pijn en ervaart schending van het aangezicht (€ 462,-).

Een medewerker van een woningbouwvereniging wordt door een boze klant met een vuist in het gezicht geslagen. De medewerker heeft een gebroken kaak en bloedingstoringen op linkerbeen. Daardoor is hij ongeveer zes weken arbeidsongeschikt en heeft hij zowel lichamelijk als geestelijk hinder ondervonden (€ 1.515,-).

Een medewerker van een vervoersbedrijf achtervolgde een reiziger die geen treinkaartje had gekocht. Toen hij de man vastpakte werd de medewerker in zijn been gebeten. De man was besmet met Hepatitis. De medewerker was bang dat hij één of meer besmettelijke ziektes had opgelopen. Vanwege een mogelijke besmetting met HIV moest hij uit voorzorg een periode medicijnen gebruiken (€ 1540,-).

Een hoofdconductrice wordt door een reiziger zonder treinkaartje ernstig mishandeld en bedreigd. Ze wordt uit een stilstaande trein geduwd en op haar lichaam geschopt. Hierdoor heeft ze kneuzingen aan haar ribbenkast, linker-schouder en linkerelleboog. Verder is ze gewond aan haar pols en linkerhand en heeft ze bloedingstoringen over hele lichaam. Hierdoor is ze zeven maanden arbeidsongeschikt (€ 1.765,-).

Een stadswacht wordt aangereden door een bromscooter nadat hij de bestuurder een stopteken gaf. Hij is bewusteloos, heeft gekneusde ribben en oor perforatie. Naast diverse lichamelijke klachten is het belangrijkste gevolg een posttraumatische stressstoornis (€ 4.165,-).

Verschillende manieren om schade te verhalen

Eerder in deze brochure kwamen de drie verschillende manieren waarop de schade kan worden verhaald al kort aan bod. Hieronder zijn de mogelijkheden uitgebreider toegelicht.

Voegen in het strafproces

Als de verdachte strafrechtelijk vervolgd wordt, kan degene die schade lijdt door het strafbare feit zich 'voegen als benadeelde partij in het strafproces'. Dit houdt in dat er binnen het strafproces schade wordt gevorderd van de verdachte. Voegen is een goede, eenvoudige en gratis manier om schade te vorderen en een beslissing van een rechter te verkrijgen.

Wie mag zich voegen?

Voegen in het strafproces is mogelijk voor degene die rechtstreeks schade heeft geleden door het strafbare feit. Het is belangrijk voor welk strafbaar feit een verdachte wordt vervolgd. Als een verdachte vervolgd wordt voor vernieling van eigendommen van de organisatie kan de organisatie zich voegen als benadeelde partij. Als een verdachte strafrechtelijk vervolgd wordt voor mishandeling dan mag alleen de mishandelde persoon zich voegen. De werkgever die loonschade lijdt door dezelfde mishandeling, mag zich niet voegen want de werkgever wordt niet beschouwd als rechtstreeks benadeelde van de mishandeling. Loonschade en re-integratiekosten kunnen alleen civielrechtelijk verhaald worden.

Hoe gaat voegen in zijn werk?

De benadeelde partij ontvangt een formulier van het Openbaar Ministerie waarop de schade genoteerd kan worden. Wanneer de zaak op zitting komt, neemt de strafrechter een beslissing over de vordering. De rechter kan de vordering (deels) toewijzen, afwijzen of niet-ontvankelijk verklaren. Het laatste houdt in dat de strafrechter de vordering niet inhoudelijk beoordeelt. Wanneer het Openbaar Ministerie de zaak afdoet, bijvoorbeeld met een transactieaanbod aan de verdachte, dan moet het Openbaar Ministerie ook rekening houden met de schade van het slachtoffer.

De inning van een toegewezen bedrag

Als de rechter de vordering toewijst, legt hij meestal een schadevergoedingsmaatregel aan de dader op. Dit betekent dat het Centraal Justitieel Incasso Bureau de schadevergoeding bij de dader int. Vanaf 1 januari 2011 komen slachtoffers van een geweldsmisdrijf in aanmerking voor de voorschotregeling. Wanneer de rechter de schadevergoedingsmaatregel heeft opgelegd en de dader het schadebedrag, binnen acht maanden nadat het vonnis of arrest onherroepelijk is geworden, niet of niet volledig heeft betaald, dan keert de staat het resterende bedrag uit aan het slachtoffer. De voorschotregeling geldt alleen voor natuurlijke personen en vooralsnog alleen bij geweldsdelicten.

Roel van de werkgever

De werkgever behoort de werknemer te informeren over het voegen, dient hem of haar te ondersteunen en waar nodig door te verwijzen. Voor het invullen van het voegingsformulier, waaronder het vaststellen en onderbouwen van het smartengeld, kan de werknemer hulp inschakelen van Slachtofferhulp Nederland of een letselschadebureau of -advocaat.

Aandachtspunten bij het voegen

De vordering mag geen onevenredige belasting voor het strafgeding opleveren. Wanneer de beoordeling van de voeging een te grote belasting voor het strafgeding oplevert, kan dat voor de rechter reden zijn om de vordering niet-ontvankelijk te verklaren.

Ook hoge bedragen kunnen worden gevorderd. Er geldt geen maximumbedrag. Het is van belang dat de benadeelde partij de schade, of een deel daarvan, niet op een andere manier vergoed heeft gekregen. Als een werknemer zijn schade van zijn werkgever vergoed heeft gekregen, dan kan hij zich voor die schade niet meer voegen in het strafproces.

Het is denkbaar dat de volledige schade nog niet bekend is op het moment van het voegen. Via de voeging kan de schade worden gevorderd zoals die op dat moment bekend is. Verdere schade kan na afloop van de strafzaak via een civiele procedure gevorderd worden.

TIP

- Wanneer voegen mogelijk is, benut deze mogelijkheid dan. Voegen is een eenvoudige en gratis manier om schade te vorderen en een beslissing van een rechter te krijgen over de vordering. Bovendien zorgt het CJIB veelal voor de inning.
- Wettelijke rente over het schadebedrag is alleen toewijsbaar als dit uitdrukkelijk is gevorderd.
- Het is aan te bevelen dat de benadeelde aanwezig is bij de zitting. Aanwezigheid is niet verplicht, maar door wel aanwezig te zijn kan de benadeelde eventuele vragen van de rechter over de voeging beantwoorden. Als de benadeelde zelf niet in staat is om naar de zitting te gaan, kan er een gemachtigde in zijn plaats gaan. Dit kan bijvoorbeeld iemand vanuit de eigen organisatie zijn.

Buitengerechtelijk verhalen van schade op de dader

Wie schade lijdt kan proberen om de schade zelf, zonder tussenkomst van een rechter, vergoed te krijgen van de dader. In dit geval wordt de veroorzaker van de schade benaderd om tot een regeling van de schade te komen. Dit kan via een formele schriftelijke aansprakelijkstelling of met een informeel gesprek. De insteek kan zijn dat de volledige schade vergoed moet worden, maar een schikking voor een lager bedrag is ook denkbaar. Ook dan wordt een signaal afgegeven en voelt de ander het in zijn portemonnee.

Een incassobureau kan de vordering overnemen wanneer het niet lukt om de schade onderling te regelen. De dader wordt dan schriftelijk gesommeerd om te betalen. Daarbij wordt duidelijk aangegeven wat de consequenties zijn als er niet of niet tijdig wordt betaald. Indien de dader niet reageert op de sommatie of als niet of niet volledig wordt betaald, komt de buitengerechtelijke fase tot een einde. Degene die schadevergoeding eist kan er dan voor kiezen om een civiele procedure bij de rechter te starten.

Omdat doorbetaald nettoloon en re-integratiekosten nooit via een voeging gevorderd kunnen worden, is dit de eerste stap die gezet kan worden om te proberen deze schade vergoed te krijgen.

Civiele procedure bij de rechter

Om de schade te verhalen kunnen zowel de werkgever als de werknemer een civiele procedure tegen de dader starten. Het gaat hierbij meestal om grotere of complexe schades. Een civiele procedure begint met een dagvaarding aan de gedaagde.

In de dagvaarding staat:

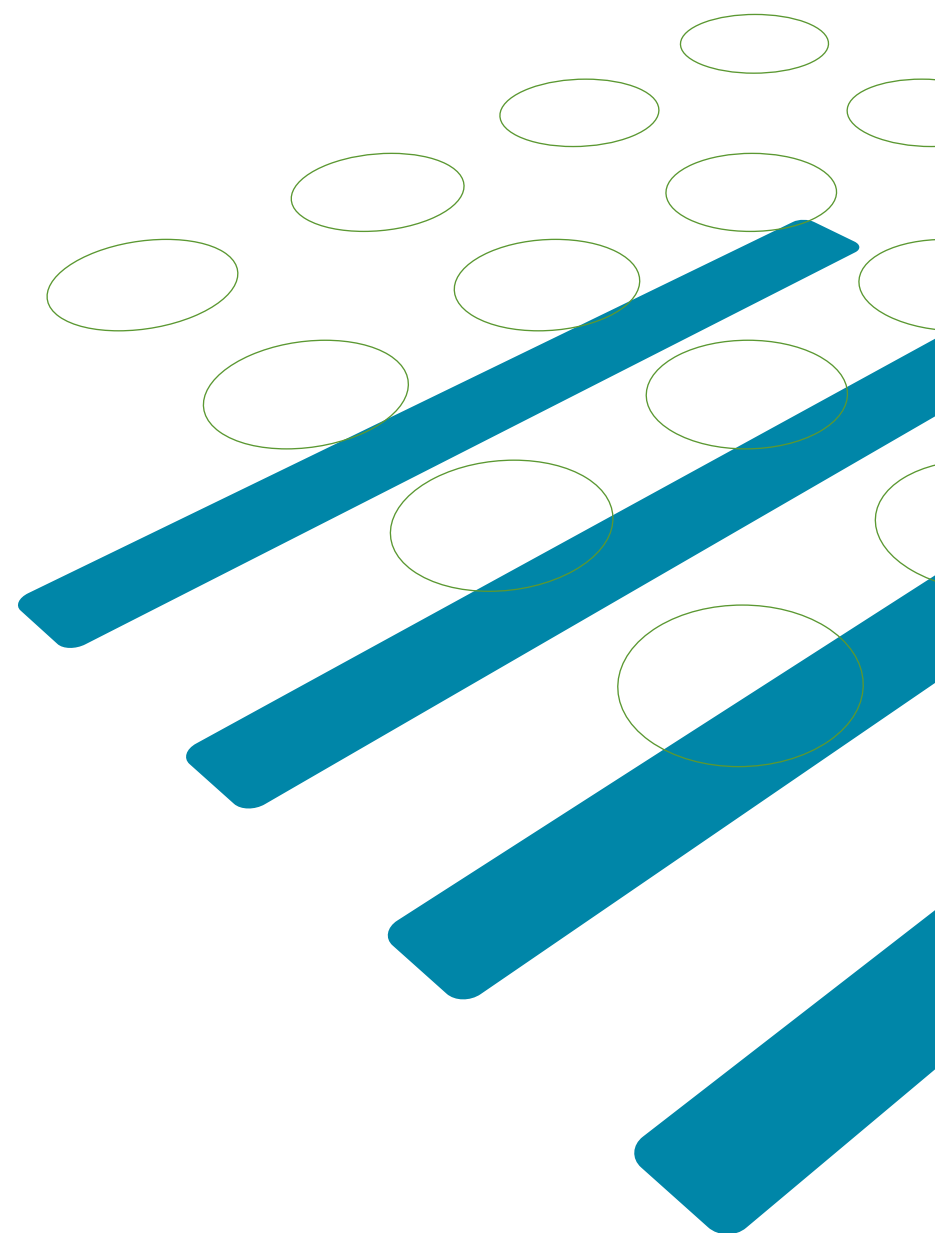
- wie de eiser is;
- wat hij wil;
- van wie hij dat wil;
- waarom hij dit wil;
- welk onderbouwend bewijs hij hiervoor heeft.

Na een eerste schriftelijke ronde kunnen de partijen hun zaak mondeling toelichten in de rechtbank. Zaken met een financieel belang onder de € 25.000,- worden behandeld door de kantonrechter. Het is dan niet verplicht om vertegenwoordigd te worden door een advocaat, maar vaak is het wel wenselijk. Zaken met een financieel belang boven de €25.000,- worden behandeld door de civiele rechter. Daar is vertegenwoordiging door een advocaat verplicht. De rechter schrijft in een vonnis hoe het conflict opgelost moet worden en bepaalt wie de kosten van de procedure moet betalen.

TIP

Informeer de verzekeringsmaatschappij

Wanneer een verzekeringsmaatschappij, zoals de zorgverzekeraar van de werknemer, na het incident schade vergoedt, kan de verzekeringsmaatschappij deze schade verhalen op de dader. Als verzekeringsmaatschappijen niet geïnformeerd worden over het feit dat de schade het gevolg is van agressie en geweld, dan blijft het verhalen van schade door de verzekeringsmaatschappij op de dader achterwege. Dit zou een maatschappelijk ongewenste uitkomst zijn die indruist tegen het uitgangspunt dat agressie niet mag lonen.

9 Tips om schadeverhaal te borgen in uw organisatie

1 Stel beleid op voor het verhalen van schade

Uitgangspunt voor beleid is dat de schade zoveel mogelijk wordt verhaald op de dader, zodat deze niet gemakkelijk met zijn daad weg komt. Bepaal voor uw organisatie en voor uw werknemers welke schade wilt u verhalen.

2 Communiceer in uw organisatie het standpunt over het verhalen van schade op de dader

Neem dit op in uw beleid en maak een interne handleiding 'hoe te handelen bij agressie en geweld'.

3 Maak heldere procedures en stel deze vast

Neem een procedure/stappenplan op in uw verhaalsbeleid. Welke stappen moeten gezet worden bij agressie en geweld tegen uw werknemer en/of uzelf en wanneer moeten de stappen gezet worden? Een stappenplan vergroot de meldingsbereidheid bij incidenten.

4 Richt de organisatie hierop in

5 Beleg de uitvoering op een centraal punt

Richt een herkenbaar en centraal punt in de organisatie in (bijvoorbeeld een schade- en letselcoördinator) die zorgt voor registratie, contact met het slachtoffer, (financiële) rapportages aan het management en correspondentie met o.a. politie, Openbaar Ministerie en verzekeraars.

6 Ondersteun uw werknemer bij het verhalen van de schade

Goed werkgeverschap betekent naast ondersteuning, begeleiding en opvang bij de afhandeling van een incident ook ondersteuning bij het verhalen van de door de werknemer geleden schade. Raadpleeg voor advies en ondersteuning het Expertisecentrum Veilige Publieke Taak, www.evpt.nl

7 Informeer uw verzekeringsmaatschappij tijdig en volledig

Informeer altijd alle verzekeraars die de schade (deels) hebben vergoed over de identiteit van de dader en het feit dat de schade het gevolg is van agressie en geweld.

8 Registreer centraal en eenduidig

Registreer het volgende:

- schademeldingen;
- omvang van de geleden schade (inclusief kosten voor verhaal);
- door verzekeraars vergoede schade;
- nog te verhalen schade;
- andere verhaalsactiviteiten t/m het daadwerkelijk incasseren van schade.

9 Evalueer periodiek de uitvoering

Gebruik bijvoorbeeld het Medewerkerstevredenheidsonderzoek (MTO) om de uitvoering van het schadeverhaalbeleid periodiek te evalueren en indien nodig bij te stellen.

Voor meer informatie

Expertisecentrum Veilige Publieke Taak

Lange Voorhout 9, 2514 EA Den Haag, t. (070) 376 57 00,

www.evpt.nl, info@evpt.nl

Colofon

Dit is een uitgave van het
Expertisecentrum Veilige Publieke Taak
Telefoon 070 376 57 00
Postbus 556 | 2501 CN Den Haag
www.evpt.nl

Vormgeving viervier, strategisch ontwerp

Juli 2014